

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 198/2016
15.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Д. и др., због кривичног дела превара у продуженом трајању из члана 208. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости заједничких бранилаца окривљених Д.Д. и З.С.1, адвоката Б.Б. и адвоката М.А., поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К 679/14 од 09.07.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1124/15 од 26.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 15.03.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости заједничких бранилаца окривљених Д.Д. и З.С.1, адвоката Б.Б. и адвоката М.А., поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К 679/14 од 09.07.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1124/15 од 26.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К 679/14 од 09.07.2015. године, окривљени Д.Д., оглашен је кривим због кривичних дела и то: преваре из члана 208. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од три године, новчана казна у износу од 1.000.000,00 динара, тешка крађа из члана 204. став 4. у вези става 1. у вези чл. 33. и 61. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од три године и за кривично дело изнуде из члана 214. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од шест година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 27.05.2014. године па на даље до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција и на новчану казну у износу од 1.000.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца,

а уколико окривљени у остављеном року не плати новчану казну, суд ће исту заменити казном затвора и то тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од једне године. Том пресудом окривљена З.С.1, због кривичног дела преваре из члана 208. став 3. у вези става 1. у вези чл. 33. и 61. КЗ осуђена је на казну затвора у трајању од три године у коју јој се урачунава време проведено у притвору од 27.05.2014. године, па на даље до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција и на новчану казну у износу од 700.000,00 динара коју је дужна да плати у року од три месеца, а уколико окривљена у остављеном року не плати новчану казну, суд ће исту заменити казном затвора и то тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци. Истом пресудом на основу одредбе члана 88. КЗ према окривљеном Д.Д. и З.С.1 изречена је мера безбедности протеривања странаца из земље у трајању од 10 година, које време трајања протеривања се рачуна од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере. Том пресудом, на основу чл. 258. став 4. ЗКП, окривљени Д.Д. обавезан је да на име имовинско-правног захтева оштећеној Ј.П. исплати 8.000 еура у динарској противвредности по продајном курсу НБС на дан исплате, оштећеној З.Ц. да исплати износ од 1.800 еура, 1.500 америчких долара и 1.200 швајцарских франака, све у динарској противвредности по продајном курсу НБС на дан исплате и 703.000,00 динара, оштећеној Ј.С. да исплати од 5.500 еура и 700 америчких долара, све у динарској противвредности по продајном курсу НБС на дан исплате и 24.000,00 динара, оштећеној О.П. да исплати износ од 2.600 еура у динарској противвредности по продајном курсу НБС на дан исплате, оштећеној Л.К. да исплати износ од 15.000 еура у динарској противвредности по продајном курсу НБС на дан исплате, оштећеној Љ.Р. да исплати износ од 4.500 еура у динарској противвредности по продајном курсу НБС на дан исплате, оштећеној Н.К. да исплати износ од 4.150 еура у динарској противвредности по продајном курсу НБС на дан исплате, док је окривљена З.С.1 обавезана да на имовинско-правног захтева оштећеној З.С.2 исплати износ од 250 еура у динарској противвредности по продајном курсу НБС на дан исплате, оштећеној Р.М. да исплати износ од 7.100 еура у динарској противвредности по продајном курсу НБС на дан исплате, оштећеној Р.П. да исплати износ од 800 еура у динарској противвредности по продајном курсу НБС на дан исплате, оштећеној В.Ђ. да исплати износ од 2.350 еура у динарској противвредности по продајном курсу НБС на дан исплате, оштећеној Н.М. да исплати износ од 1.300 еура у динарској противвредности по продајном курсу НБС на дан исплате, док су окривљени Д.Д. и З.С.1 обавезани да солидарно исплате оштећеној Р.Д. износ од 700 еура у динарској противвредности по продајном курсу НБС на дан исплате, а оштећеној С.Б. износ од 400 еура у динарској противвредности по продајном курсу НБС на дан исплате, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Том пресудом на основу члана 264. став 1. ЗКП, окривљени су обавези да у корист буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка солидарно плате износ од 14.367,02 динара, а на име паушала износ од по 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1124/15 од 26.11.2015. године, усвојена је жалба браниоца окривљених Д.Д. и З.С.1, адвоката Б.Б. и адвоката М.А. и преиначена је пресуда Другог основног суда у Београду К 679/14 од 09.07.2015. године, само у делу одлуке о правној квалификацији и кривичним санкцијама, тако што је Апелациони суд у Београду радње окривљеног Д.Д. описане у ставу један, тачкама 2, 4 и 5 и ставу V тачкама 1 и 2. изреке првостепене пресуде правно квалификовао као кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву у продуженом трајању из члана 204. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ, након чега је окривљеном Д.Д. због извршења кривичног дела превара у продуженом трајању у саизвршилаштву из члана 208. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ утврдио казну затвора у трајању од две године и шест месеци и новчану казну у износу од 1.000.000,00 динара, због извршења кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву у продуженом трајању из члана 204. став 3. у вези става 1. КЗ утврдио му је казну затвора у трајању од две године и шест месеци, а за кривично дело изнуде из члана 214. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ задржао је као правилно утврђену казну затвора у трајању од две године, након чега га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од пет година у коју му се урачунава време проведено у притвору од 27.05.2014. године, па на даље до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција и на новчану казну у износу од 1.000.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени у остављеном року не плати новчану казну, суд ће исту заменити казном затвора и то тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од једне године, док је окривљену З.С.1, због извршења кривичног дела преваре из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ у продуженом трајању у вези чл. 33. и 61. КЗ осудио на казну затвора у трајању од две године и 10 месеци у коју јој се урачунава време проведено у притвору од 27.05.2014. године, па на даље до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција и на новчану казну у износу од 700.000,00 динара коју је окривљена дужна да плати у року од три месеца, а уколико окривљена у остављеном року не плати новчану казну, суд ће исту заменити казном затвора и то тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци, док је жалба бранилаца окривљених Д.Д. и З.С.1, адвоката Б.Б. и адвоката М.А. у преосталом делу као неоснована одбијена и првостепена пресуда у неприначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су заједнички браниоци окривљених Д.Д. и З.С.1, адвокати Б.Б. и М.А., због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, односно да исте преиначи тако што ће окривљене ослободити од оптужбе.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони

суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости заједничких бранилаца окривљених Д.Д. и З.С.1, адвоката Б.Б. и адвоката М.А., је неоснован.

Браниоци окривљених Д.Д. и З.С.1 у захтеву за заштиту законитости истичу да је правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, наводима да се пресуде заснивају на записницима о препознавању лица сачињеним од стране Другог основног јавног тужиоца у Београду и то: Кт 3150/14 од 28.05.2014. године, које је препознавање извршила оштећена Ј.П., Кт 3150/14 од 28.05.2014. године које је препознавање извршила оштећена З.Ц., Кт 3150/14 од 28.05.2014. године које је препознавање извршила оштећена Ј.С., Кт 3150/14 од 28.05.2014. године које је препознавање извршила оштећена О.П., Кт 3150/14 од 28.05.2014. године које је препознавање извршила оштећена Л.К., Кт 3150/14 од 28.05.2014. године које је препознавање извршила оштећена З.С.2, Кт 3150/14 од 28.05.2014. године које је препознавање извршила оштећена Р.М., Кт 3150/14 од 28.05.2014. године које је препознавање извршила оштећена Р.П. (а из ког записника произилази да је ова оштећена као извршиоца кривичног дела препознала Б.С., а не Д.Д., који је стајао у врсти), Кт 3150/14 од 10.07.2014. године које је препознавање извршила оштећена В.Ђ. и Кт 3150/14 од 10.07.2014. године које је препознавање извршила оштећена Н.М., на којим доказима се пресуде не могу заснивати, указивањем да су исти прибављени супротно одредби члана 100. у вези члана 90. ЗКП, на тај начин што су оштећенима, које су се приликом препознавања лица истовремено налазили у истој просторији, претходно показане фотографије лица, а што су оштећене навеле у својим исказима, иако су тада осумњичени Д.Д. и З.С.1 у време предузимања радњи препознавања лица од стране оштећених били доступни.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости браниоци окривљених Д.Д. и З.С.1 неосновано су истицали и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни пет, пасус четврти образложења пресуде је дао јасне и довољне разлоге о томе да су ови докази у свему сачињени у складу са одредбом члана 100. у вези члана 90. ЗКП и да се на истима пресуде могу заснивати, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.